

migen van hen, die wellicht met een onzer ontslapen vrienden nog zouden willen verklaren, „met beide voeten op de belijdenisschriften te staan,” duidelijk is het, dat zij overal meer klaarheid en vastheid brengen.

Dit zal toenemen naarmate het onbedrieglijk kenmerk van het gereformeerde, namelijk de *liefde*, heilige liefde tot de waarheid en de wetenschap, die uit God is, *liefde* wassende tot den dorst om God te zien van aangezicht tot aangezicht, door zijne genade mocht toenemen.

Ware die liefde meer werkzaam, wij zouden reeds nu meer dan drie faculteiten hebben. Thans bleef het nog bij de drie, die er in 1881 waren, waarvan alleen die der godgeleerdheid een tamelijk voldoende getal hoogleeraren telt.

Toch gingen wij ook in 1882 weer iets vooruit. Directeuren waren in staat de noodige gelden beschikbaar te stellen voor een tweeden Hoogleeraar in de Rechten, waarvoor, naar zij hopen, de Heere den geschikten persoon zal aanwijzen, terwijl besloten is tot de oprichting van een Hospitium voor de studenten, waarbij benoemd is als Regent de heer Dr. A. H. de Hartog, met den titel van Hoogleeraar, die tevens eenige colleges geeft voor de propædeutische en voorloopig ook voor andere vakken.

Het Bestuur onzer vereeniging onderging in den loop van dit jaar geene verandering: de President-Directeur, de heer W. Hovy, volgens het Reglement aan de orde van aftreding, werd als zoodanig herbenoemd.

Ook in het College van Curatoren had geene wijziging plaats: de aftredende Curator, Jhr. Mr. A. F. de Savornin Lohman, werd als zoodanig herkozen. Slechts bleef de plaats, vacant geworden door het uittreden van den heer Dr. A. H. de Hartog, dusver nog onbezet.

De overdracht van het Rectoraat door den Hoogleeraar Dr. F. L. Rutgers aan diens ambtgenoot Dr. Ph. J. Hoedemaker, had plaats op 20 October 1882, met het houden eener redevoering over „*Het kerkverband der Nederlandsche Gereformeerde Kerken, gelijk dat gekend wordt uit de handelingen van den Amsterdam-schen Kerkeraad in den aanvang der 17e eeuw*.” Een rede, die later met een reeks zeer belangrijke Bijlagen, in druk verscheen, en verrassend licht wierp op de eischen voor den kerkelijken strijd.

Op dienzelfden dag werd de Hoogleeraar, Dr. J. Woltjer, als ab-actis van den Senaat vervangen door diens ambtgenoot Dr. A. Kuyper.

In de faculteit der godgeleerdheid bleef Dr. F. L. Rutgers decanus, en in die der letteren en wijsbegeerte werd Dr. J. Woltjer als zoodanig benoemd.

De lessen werden gegeven volgens den openbaar gemaakten Series en met belangstelling door de studenten bijgewoond.